

Stalino KELIU

LKP(b) KUPIŠKIO APSKRITIES KOMITETO IR
KUPIŠKIO APSKRITIES VYKDOMOJO KOMITETO ORGANAS

Eina 3-ji metal | 1948 m. liepos 9 d. | Kaina 20 kp
№ 58 (113)

Daugiau dėmesio žemės ūkio kooperacijos draugijoms

Paskutiniu laiku daugelis vargingųjų ir vidutiniųjų darbo valstiečių galutinai įsitikino, kad išsivaduoti iš buožinių pinklių ir eksploatacijos yra vienintelis ir teisingas kelias — žemės ūkio sukooperatinimas, pereinant iš individualinių smulkių į stambius kolektyvinius ūkius. Mes šiandieną matome, kad ir pas mus šioje darbo srityje yra pasiekti nemaži laimėjimai. Pirmasis sukurtas kolektyvinis ūkis Viešintų valsčiuje „Raudonoji Vėliava“, diena iš dienos sėkmingai auga ir stiprėja, tuo duodamas pavyzdį kitiems besikuriantiems kolektyviniams ūkiams. Šiandien mūsų apskrityje yra visa eilė žemės ūkio kooperacijos draugijų, kurios neblogai atlieka savo užduotis. Svėdasų valsčiaus žemės ūkio kooperacijos draugija (p-kas Juodelis) gyvuliais, sėklomis ir žemės ūkio inventoriu pilnai apsirūpino. Šioje žemės ūkio kooperacijos draugijoje narių skaičius kas kart didėja. Neblogai gyvuoja Kupiškio (pirmininkas Andrijauskas) ir Subačiaus (p-kas Krasnauskas) žemės ūkio kooperatinės draugijos. Subačiaus ž. ū. kooperatinė draugija šienapūtėi pasirodė gerai. Atremontavo visas turimas šienapūves, arklinius grėblius. Todėl šienapūtė pravedama tinkamai. Visuose ūkiuose jau nušienauta 3 ha dobilų ir 6 ha kultūrinių bei natūralinių pievų. 3 to šieno sudžiovinta ir suvežta į kluonus. Gerai ūkius tvarko vedėjai Giedrys Pranas, Savičius Feliksas. Dabar jos ryžtingai ruošiasi derliaus nuėmimui ir rudens sėjai. Šių valsčių vadovai, teisingai supratę žemės ūkio kooperatinių draugijų reikšmę, teikia visokeriopą paramą darbe.

Tačiau yra keletas žemės ūkio kooperacijos draugijų, kurios paskendo savo kasdieniniuose rūpesčiuose, iš kurių niekaip negali išbristi. Šiemių valsčiaus žemės ūkio kooperacijos draugija (p-kas Karaliūnas) turi geras sąlygas augti ir stiprėti, bet čia viskas vyksta priešingai. Drg. Karaliūnas kažkodėl nuo savo tiesioginio darbo nori atsikratyti, motyvuodamas, kad pas jį nėra kadru ir kitos darbo

jėgos. Šio valsčiaus vadovai vietoje to, kad operatyviai vadovautų šiam darbo barui ir teiktų reikiamą paramą, dar ir šiandieną stovi nuošaliai. Nemato ir Viešintų valsčiaus vadovai, kad pas juos žemės ūkio kooperatinės draugijos pirmininko pareigose dirba girtuoklis Asitrovas. Jis skaito pirmąjį dalykų, reguliariai kiekvieną mėnesį paimiti atlyginimą ir nieko nedirbti. Kaip galima skaityti tinkamu tokį valsčių vykdomųjų komitetų vadovavimą žemės ūkio kooperatinėms draugijoms, jei šis klausimas nebuvo svarstomas nė viename valsčiaus vykdomojo komiteto Tarybos posėdyje. Visiems valsčių vadovams, kurie dar ir šiandieną nežiuri į savo tiesioginį darbą, globotojo ir vadovo akimis, reikėtų rimtai susirūpinti ir visa tai ištaisyti.

Valsčių partinės ir komjaunimo organizacijos privalo daugiau kreipti dėmesio į žemės ūkio kooperatinių draugijų darbą. Butų gražus ir sveikintinas dalykas, jei partinės ir komjaunimo organizacijos imtųsi iniciatyvos tų organizavimui, padedant atlikti lauko darbus, o ypatingai derliaus nuėmimą kooperatiniuose ūkiuose.

Valsčių vykdomieji komitetai turi padėti visoms jų valsčiaus ribose esančioms žemės ūkio kooperatinėms draugijoms atremontuoti kerėtamąsias bei piaunamasias ir grėbiamasias mašinas, nes tik laiku atremontuotos žemės ūkio mašinos bei inventorius įgalina sėkmingą derliaus nuėmimą.

Partinės ir tarybinės organizacijos turi pagrindinai pagerinti vadovavimą žemės ūkio kooperatinėms draugijoms. Mesti žalingą paviršutinišką vadovavimą, o imtis priemonių, kad kooperatinių draugijų darbas būtų atliekamas gerai. Padėti organizaciniame - gamybiniame ir kultūriniame - masiniame darbe sutvirtinant ir vystant žemės ūkio kooperaciją, kaip svarbiausį veiksnių, padedantį kelti materialinę ir kultūrinę vargingųjų bei vidutiniųjų darbo valstiečių masių gerovę.

Kupiškio Miesto Darbo Žmonių Deputatų Tarybos Vykdomojo Komiteto 1948 m. birželio 28 d. privalomieji nutarimai

NUTARIMAS Nr. 1

Dėl švaros palaikymo Kupiškio mieste

Kad palaikius tinkamą švarą Kupiškio miesto ribose, Kupiškio Miesto Darbo Žmonių Deputatų Tarybos Vykdomojo Komitetas nutarė:

1) Įpareigoti visus miesto gyventojus bei namų savininkus švariai laikyti savo kiemus. Atmatoms, šitkšlėms, įvairiems nešvarumams supilti turėti atskiras duobes. Švariai laikyti išvienes, gatves ir šaligatvius.

a) Palaikyti tinkamą švarą šuliniuose ir aplink šulinius. Šuliniai turi būti su stoge-

liais, nuolatiniams pritvirtinti kibirais ir su tvarkytais rentiniais. Aplink šulinius duobes užlyginti ir apiberti žvyru.

Gyventojai, nesilaikantieji nurodytų taisyklių, bus baudžiami iki 100 Rb pinigine bausme arba mėnesį privalomiems darbams.

b) Šio nutarimo vykdymo kontrolę pavesti milicijos viršininkui drg. Abukauskui ir sanitarinei inspekcijai.

Miesto Vykdomojo Komiteto Pirmininkas KANIŠAUSKAS
Miesto Vykdomojo Komiteto Sekretorius BUTKUS

NUTARIMAS Nr. 2.

Dėl nakties poilsio trūkumo Kupiškio mieste

Tikslu palaikyti Kupiškio miesto ribose nakties metu tvarką, poilsį, Miesto Vykdomojo Komitetas nutarė:

1. Uždrausti visiems miesto gyventojams ir atvykusiems nakties metu t. y. po 24 val., miesto ribose kelti triukšmą, įvairius pasilinksminimus.

2. Gyventojai, nesilaikantieji šių taisyklių bus baudžiami iki 100 Rb pinigine bausme.

a) Už nepilnamečius vaikus atsako tėvai arba globėjai.

3) Šio nutarimo vykdymo kontrolę pavesti apskrities milicijos viršininkui drg. Abukauskui.

Miesto Vykdomojo Komiteto Pirmininkas KANIŠAUSKAS
Miesto Vykdomojo Komiteto Sekretorius BUTKUS

NUTARIMAS Nr. 3

Viešajai tvarkai palaikyti Kupiškio mieste

Tikslu, Kupiškio miesto ribose nustatyti tinkamą piliečių laikymąsi, Miesto Vykdomojo Komitetas nutarė:

1. Miesto Vykdomojo Komitetas įpareigoja miesto gyventojus laikytis šių judėjimo taisyklių:

a) Važinėti dviračiais ir varinėti gyvulius šaligatviais yra draudžiama.

b) Savininkai, kurių be priežiūros gyvulys išėjo iš namų, turi būti pasirengę jį surasti ir grąžinti.

liai vaikščios gatvėmis ir šaligatviais bus baudžiami.

c) Už nesilaikymą taisyklių nepilnamečių vaikų atsako tėvai bei jų globėjai.

2. Gyventojai, nesilaikantieji šių taisyklių bus baudžiami iki 3 Rb pinigine bausme.

3. Šio nutarimo vykdymo kontrolę pavesti milicijos viršininkui drg. Abukauskui.

Šie privalomieji nutarimai nr. nr. 1, 2 ir 3 įsigalioja po 15 dienų nuo paskelbimo dienos — iki 1949 m. sausio mėn. 1 d.

Miesto Vykdomojo Komiteto Pirmininkas KANIŠAUSKAS
Miesto Vykdomojo Komiteto Sekretorius BUTKUS

Išleista IX-ji abiturientų laida

Liepos mėn. 6 d. buvo reikšminga diena Kupiškio gimnazijos aštuntosios klasės auklėtiniams — abiturientams. Tą dieną įvyko šios gimnazijos IX-sios abiturientų laidos išleistuvės.

Į kinoteatro salę „Aušra“ susirinko kvieštieji svečiai mokytojai ir gimnazijos auklėtiniai — abiturientai. Iškilmingas posėdis atidaromas. Į darbo prezidiumą išrenkami gimnazijos mokytojai ir partijos bei tarybinės valdžios atstovai. Žodį gavęs gimnazijos direktorius drg. Balčiūnas plačiai nušvietė tą aštuonių metų darbo laiką gimnazijoje, kurį perėjo ši abiturientų laida, pažymėdamas, kad dabar visam Tarybų Lietuvos jaunimui yra puikiausios galimybės įsigyti norimą specialybę Vilniaus ir Kauno universitetuose, ir kvietė abiturientus ją pasinaudoti. Karštais aplodismentais susirinkusieji sutiko išstojusį Buivydą, Spudą, Žalkauską ir Vilniaus Valstybinio Universiteto prorektorius Vaitiekūno sveikini-

mus abiturientams sėkmingai baigusiems vidurinį mokslą. Kalbėjęs LKP(b) Kupiškio Apskrities Komiteto sekretorius agitacijos - propagandos reikalams drg. Šutinas palinkėjo tolimesnių pasiekimų darbe ir moksle. Drg. Šutinas pažymėjo, kad ši abiturientų laida yra gausingiausia laida per visą gimnazijos gyvavimo laiką. 67 abiturientus šiandien išleidžia gimnazija, kai buržuazinėje Lietuvoje ši gimnazija kartais išleisdavo tik 17 abiturientų. VIII-a abiturientų klasės auklėtoja Juodvalkienė, išstojusi pažymėjo, kad ji, auklėdama šią abiturientų klasę, dėjo visas pastangas, kad kuo daugiau duotų žinių klases auklėtinėms ir išreiškė savo įsitikinimą, kad jos klasės auklėtinės darbe ir moksle pateisins Kupiškio gimnazijos vardą.

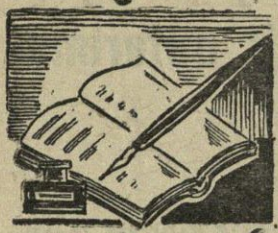
Atsisveikinimo ir padėkos žodį tarė abiturientas Grakauskas. Jis abiturientų vardu užtikrino, kad jis savo darbui pilnai atsilieps par-tijai ir vyriausybei už suteiktą teisę į mokslą, akty-

viai įsijungdamas į Tarybų Lietuvos atstatymą bei tolimesnių darbo laimėjimų pasiekimą.

Maironio žodžiais „Paimsiu arkla, knygą, lyrą ir eisiu Lietuvos keliu“, — baigė padėkos žodį drg. Grakauskas.

Po to buvo skaitomas mokytojų tarybos nutarimas. Iš eilės su prezidiumu ir mokytojais rankos paspaudimu atsisveikino gimnazijos auklėtiniai — abiturientai. Daugumos veiduose matosi susijaudinimas, nes ši diena yra paskutinė šioje kompanijoje. Visi supranta, kad daugiau į šią kompaniją neįsijungs ir išsiskirstys po įvairias aukštąsias mokyklas, siekti tolimesnio mokslo. Gimnazijos mokytojų Taryba, išvedusi egzaminų rezultatus, už labai gerai gautus pažymius, abiturientus Mockutę, Grakauską ir Bernatonytę pristato kandidatais sidabro medaliui gauti.

Po to sekė gimnazijos mokytojų, svečių ir abiturientų valės.

LITERATŪRINIS PUSLAPIS

Mūsų mylimoji Salomėja Nėris

Biografiniai metmenys

Prieš trejus metus neteko me poetės Salomėjos Nėries. Sunku įsivaizduoti, koks yra nuostolis netekti poeto pačioje kūrybinėje ekstazėje, pačiame poetinių jėgų subrendime. Tokią nelaimę pergyveno tarybinė lietuvių literatūra, vos žengdama pirmuosius pokarinio klestėjimo žingsnius. Salomėja Nėris buvo žymiausia ir liaudiškiausia lietuvių poetė. Jos eilėraščiai virsta liaudies dainomis, ją skaito mokykloje, pirkioje ir net fabrike prie Maskvos. Ją ir mirusią myli lietuvių tauta, myli visa plačioji tarybinė Tėvynė.

Salomėja Bačinskaitė gimė 1904 m. lapkričio 17 d. Vilkaviškio apskrityje, Alvito valsčiuje, Kiršų kaime. Budama septynerių metų, ji pradėjo lankyti Alvito liaudies mokyklą. Būsimosios poetės vaizduotė sukrėtė šiurpus didžiojo karo vaizdai, vokiečių okupacija, gaisrai, dejavimai ir t. t. Po karo audrų Salomėja veržėsi toliau į mokslą. Ji lanko Marijampolės, o vėliau Vilkaviškio „Žiburio“ gimnaziją. Vilkaviškyje buvo grynai reakcinė aplinka. Be abejo, ta aplinka veikė ir būsimąją poetę. 1921 m. Salomėja Bačinskaitė parašė pirmąjį eilėraštį „Nusipinsiu vainikėlį“.

1924 m. Salomėja Bačinskaitė baigia gimnaziją ir įstoja į Kauno universitetą studijuoti literatūros. Jos literatūriniai gabumai tuo metu buvo mažai kam žinomi.

Universiteto laikais Salomėja Nėris gyvena užsidariusi, stropiai studijuoja ir nuolat rašo. 1927 m. pasirodo pirmasis Salomėjos Nėries eilėraščių rinkinys „Anksti rytą“, kurį kritika gana palankiai įvertina. 1928 m. poetė baigia universitetą ir išvyksta į Vakarų Europą. Keliaudama žavisi kalnais, miestais, jūromis. Tais pačiais metais grįžusi iš kelionės, gauna mokytojos vietą Seinų „Žiburio“ gimnazijoje Lazdijuose. Mokytojos duona poetė nepatenkinta, nes nuolatinis darbas išsiurbia jėgas, nustelbia kūrybą. Be to, velkia ir tolima provincija. 1929 m. Salomėja Nėris vėl išvyksta į Vakarų Europą. Vienoje gilina savo studijas, lanko muziejus, teatrus. Dabar ji nebe naivi mergaitė, kuri žavisi Reino bangomis, bet ima pastebėti, jog gyvenime yra kažkas kitaip. Šio meto eilėraščių rinkinys „Pėdos smėly“ (1931 m.) rodo, kad poetė junta kapitalistinio pasaulio ir skurdo kontrastus.

Trečią kartą išvykusi į Vakarų Europą su studentų ekskursija, vadovaujama prof. B. Sruogos, Salomėja Nėris lankosi Šveicarijoje ir Italijoje. Po 1929 m. vasaros poetė aiškiai nujaučia savo persilaužimą ir rašo vienam „Trečio Fronto“ dalyviui: „Seniai nujaučiu šitą persilaužimo momentą, ir dabar žinau, kad toliau taip rašyti nebegaliu. Kaip rašysiu ir kaip man sekis, nežinau. Bet tai, ką parašiau, yra lavonai ir griuvėsiai, ir virš jų mano išsivadavęs aš.“ Šituo dokumentu yra užfiksuojamas Salomėjos Nėries pasukimas į kairę ir ideologinis persiorientavimas.

Salomėja Nėris susiejo su „trečiafrontininkais“, ėmė skaityti pažangiųjų socializmo klasikų veikalus, ir tapo aktyvi kairiųjų pozicijų gynėja — poetė. 1932 m. Salomėjos Nėries eilėraščiai pakliūna į Maskvoje leidžiamą lietuvišką komunistinę spaudą. Poetė buvo nebetekusi savo vietos ir vertėsi pamokomis. Daugelis ją baidė, sielė geras vietas ir ragino grįžti atgal, tačiau Salomėja Nėris pasirinko tiesų kelią pirmyn ir ėjo juo nedvejodama ir nesustodama. Poetė suartėjo su darbininkais ir dažnai su jais būvodavo gegužinėse ir šiaip sambūriuose. Tuo metu ji mažiau rašė, o daug skaitė, galvojo. 1935 m. gavo mokytojos vietą Panevėžio mergaičių gimnazijoje. Poetė pamilo mokytojos darbą ir savo auklėtines.

Salomėja Nėris, būdama jautrios širdies, labai mėgo muziką, ypač Beethoveną. Būdama surambėjusiais išnaudotojais, poetė nuolat žvelgdavo į rytų pusę, iš kur turėjo pasirodyti šviesaus atgimimo saulė: „Pasukau netylia Maskva. Proletarier alier Laender, vereignit eucht!“ Internacionalias ir t. t.“ S. Didžiulienė teigia, kad Panevėžio laikais Salomėja Nėrį labai domines Tarybų Sąjungos gyvenimas. Ji skaitydavusi revoliucinių poetų kūrybą, laikraštį „Izvestija“. 1936 m. pabaigoje Salomėja Nėris išverčia V. Korolenko „Baisiąją naktį“ ir „Makaro sapną“. Tais pačiais metais ji kartu su dailininku Bernardu Buču, bašimuoju savo vyru, išvyksta į Paryžių tęsti savo studijų. Ten įvyksta civilinės jungtuvės. Būdama Paryžiuje, Salomėja Nėris lanko Louvrą, Versalį, Fontainebleau, teat-

rus, dailės koncertus ir kt. Ten ji matė daug ir skurdo. Čia yra parašyti ir geriausi eilėraščiai: „Dvi dešimtį su“, „Visur aš ją matau“, „Mano vaikelis“, tragiškų eilėraščių ciklas, skirtas skurdo pradžiai jaunai dailininkei M. Katilintei „Einam!“, garsioji „Senelės pasaka“ ir kiti.

1927 m., grįžusi į Lietuvą, Salomėja Nėris mokytojauja Kauno III gimnazijoje ir apsigyvena Palemonė. S. Nėris išauga ir literatūroje: 1939 m. už eilėraščių rinkinį „Die medžiū žydėsiu“ paskiriama 1938 metų valstybinė literatūros premija (5000 lt.). Tais pačiais metais Salomėja Nėris pradėjo rašyti poemą „Žalčio pasaka“, vėliau pavadinta „Eglės žalčių karalienės“ vardu.

1940 m., įsikurus Lietuvoje tarybų valdžiai, nuo pat pirmųjų jos dienų geriausios inteligentijos būryje stovi ir Salomėja Nėris. Ji parašo „Poemą apie Staliną“, poemą: „Keturi“, „Bolševiko kelias“. Išleidžia „Našlaitę“ ir „Eglę žalčių karalienę“. Be to, Salomėja Nėris išrenkama į Liaudies Seimą, ir vyksta į Maskvą. Vėliau, kaip Lietuvos Respublikos Seimo Igaliosios Komisijos narys, dalyvavo TSRS Aukščiausiosios Tarybos posėdžiuose, priimančios Lietuvos lygiateisius TSRS tautų šeimos narius ir skaitė savo „Poezijos apie Staliną“ ištrauką, kuri buvo sutikta audringais, ilgai nutylančiais aplodismentais ir ovacijomis.

Lietuvos liaudis karštai patikėjo Salomėja Nėrim ir išrinko ją TSRS Aukščiausiosios Tarybos deputate. 1940 m. išėjo ketvirtasis jos eilėraščių rinkinys „Laukinės obelys“. Tais pat metais, užpuolus Tarybų Sąjungą vokiečiams, Salomėja Nėris evakuavosi į jos glumą. Pergyvenusi visus kelionės pavojus ir sunkumus, apsigyveno Maskvoje, vėliau Penzoje, Ufoje ir vėl Maskvoje.

Salomėja Nėris dažnai kalbėdavo per radiją, skaitydavo savo kūrinius lietuviškosios divizijos kariams, dalyvavo tarybinių rašytojų judėjime. Tėvynės karo metu išėjo jos eilėraščių rinkinys „Dainuok, širdie, gyvenimą“. Už karo nuopelnus Salomėja Nėris apdovanota Tėvynės karo pirmojo laipsnio ordinu.

1944 m., išvadavus Lietuvą, Salomėja Nėris tuoj grįžo į tėvynę ir stėjo dirbti kūrybinio darbo. Išleido pokarinį eilėraščių rinkinį „Lakštingala

negali nečiulbėti“ ir 1945 m. liepos 7 d. mirė Maskvoje, kur buvo nuvežta gydyti. Palaidota Kaune, kariškai istorinio muziejaus sodelyje.

Pomirtinis Salomėjos Nėries palikimas yra nemažas. A. Venclova paruošė du poetės eilėraščių ir poemų bei prozos tomus, kurie buvo neseniai išleisti. Pasirodė S. Nėries eilėraščių rinkinys rusų kalba „Mano kraštas“, už kurį buvo jai suteiktas aukščiausias literatūrinis įvertinimas — paskirta pirmojo laipsnio Stalininė literatūros premija. Nemaža vietos teikiama Salomėjai Nėriai ir pasirodžiusioje lietuvių poezijos antologijoje rusų kalba, pavadintoje „Tarybų Lietuvos poetai“. Sa-

lomėjos Nėries kūryba yra būdinga savo paprastumu ir lietuviškumu. Teisingiausiai ją bus įvertinęs akademikas prof. V. Mykolaitis — Putinas: „Geresnioji jos (Salomėjos Nėries. Autor.) kūrybos dalis — tai nuoširdi daina, kurią poetė išdainavo, įsiklausiusi į savosios žemės balsą, įsijautusi į jos žmonių sielą. Kartu išdainavo ji ir savo pačios širdy kilusį ilgą, meilę ir rūpestį dėl gyvenimo tragizmo, bet kartu ir herojiškumo tos epochos, kurioje jai teko gyventi ir kurti. Visą tai išreiškė nuoširdžiai, dainingai, su lietuviškos sielos šiluma ir paprastumu“.

V. Audronis

Vyt. Nemunaitis

PRISIMINIMAS

Tada, prisimenu, lėktuvas krykštė,
Kaip sakalas, sugrįžęs į namus...
Atmenu gerai tą naktį vakarykštę
Prie šlamančių pavasariu Kupos krantų.

Atėję rytą, iš po nakties radom
Daug dovanų — net netikėjom mes —
Ir sklaidėme lapus linksmi, be žado,
Ir nešėmės su šypsena juos į klases.

Pirmajam puslapy kalbėjo Salomėja
Prisimenu, aš ją atpažinau —
Ir žodžiai be sparnų, kaip vėjas
Pasklido klasėje, būry draugų.

Mes skaitėme po šimtą kart iš lėto
Tuos paprastus, bet nuoširdžius žodžius,
Kad už kalnų, už girių pergalė girdėti
Su laimę nešančiu laukų žiedu.

Jaunųjų kūryba

J. Matulionis

POETEI SALOMĖJAI

(S. Nėries atminimui)

Pavasaris gražus atėjo,
Lakštingala skambiai dainavo,
O diemedis pavėjuje žydėjo,
Pavėjuje lingavo...

Žiema toli dar buvo,
Kai diemedį palaužė vėjai.
Daina pasaulyje nežuvo —
Jos vardas Salomėja.

Jūs barkite tą vėją,
Nes diemedis nulūžo — — —
O dainininkės vardas — Salomėja —
Nežuvo audroms užiant.

Žengs metal ir minutės,
Skambės daina tėvynėj
O ji prie tėviškės pirkutės
Čiulbės linksmiais rimais.

*) Visų šalių proletarai, vienykitės!

K O M U N I K A T A S

apie komunistų partijų Informacinio biuro pasitarimą

Antroje birželio mėnesio pusėje Rumunijoje įvyko Informacinio biuro pasitarimas dalyvaujant atstovams: Bulgarijos Darbininkų partijos (komunistų) — drg. drg. Kostovui T. ir Červenkovui V.; Rumunijos darbininkų partijos — drg. drg. Dežui G., Lukai V. ir Pauker A.; Vengrijos darbo žmonių partijos — drg. drg. Rakoši M., Farkašui M. ir Gerei E.; Lenkijos Darbininkų partijos drg. drg. Bermanui J. ir Zavadskui A.; Visasajunginės Komunistų partijos (bolševikų) — drg. drg. Ždanovui A., Malenkovui G. ir

Suslovui M.; Prancūzijos Kompartijos drg. drg. Diuklo Ž. ir Fažanui E., Čekoslovakijos Kompartijos — drg. drg. Slanskiui R., Širokiui V., Geminderiui B. ir Barešui G. ir Italijos Kompartijos — drg. drg. Toljačui P. ir Sekjai P.

Informacinis biuras apsvaustė klausimą dėl padėties Jugoslavijos Komunistų partijoje ir vieningai priėmė rezoliuciją šiuo klausimu.

I n f o r m a c i n i o b i u r o

R E Z O L I U C I J A

dėl padėties Jugoslavijos Komunistų partijoje

Informacinis biuras dalyvaujant atstovams: Bulgarijos Darbininkų partijos (komunistų), Rumunijos darbininkų partijos, Vengrijos darbo žmonių partijos, Lenkijos Darbininkų partijos, Visasajunginės Komunistų partijos (bolševikų), Prancūzijos Kompartijos, Čekoslovakijos Kompartijos ir Italijos Kompartijos, apsvaustė klausimą dėl padėties Jugoslavijos Komunistų partijoje ir konstatuodamas, kad Jugoslavijos Kompartijos atstovai atsisakė atvykti į Informacinio biuro posėdį, vieningai pritarė šioms išvadoms:

1. Informacinis biuras pažymi, kad Jugoslavijos Kompartijos vadovybė pastaruoju metu pagrindiniais užsienio ir vidaus politikos klausimais vykdo neteisingą liniją, reiškiančią atsitraukimą nuo marksizmo - leninizmo. Ryšium su tuo, Informacinis biuras pritaria veiksams VKP(b) CK, pasiėmusio iniciatyvą neteisingai Jugoslavijos Kompartijos CK politikai ir, pirmoje eilėje, neteisingai drg. drg. Tito, Kardelio, Džilaso, Rankovičiaus politikai demaskuoti.

2. Informacinis biuras konstatuoja, kad Jugoslavijos Kompartijos vadovybė vykdo Tarybų Sąjungos bei VKP(b) atžvilgiu nedraugišką politiką. Jugoslavijoje buvo prileista neprideranti tarybinių karinių specialistų dergimo ir Tarybinės Armijos diskreditavimo politika. Tarybinams civiliams specialistams Jugoslavijoje buvo sukurtas specialus režimas, kuriuo jie buvo atiduoti Jugoslavijos valstybės saugumo organų priežiūrai ir jie buvo sekami. Lygiai taip Jugoslavijos valstybės saugumo organų buvo sekami ir prižiūrimi VKP(b) atstovai Informaciniame biure drg. Judinas ir eilė oficialių TSRS atstovų Jugoslavijoje.

Visi šie ir į juos panašūs faktai byloja apie tai, kad Jugoslavijos Kompartijos vadovai užėmė komunistams nederančią poziciją, dėl kurios Jugoslavijos vadovai ėmė tapatinti TSRS užsienio politiką su imperialistinių didžiųjų valstybių užsienio politika ir elgiasi TSRS atžvilgiu taip, kaip jie elgiasi buržuazinių valstybių atžvilgiu. Kaip tik dėl to antitarybinio nusistatymo Jugoslavijos Kompartijos Centro Komiteje paplito iš kontrevoliucinio trockizmo arsenalo pasiskolinta šmeižto propaganda apie VKP(b) „persigimimą“, apie TSRS „persigimimą“ ir pan.

Informacinis biuras smerkia tuos antitarybinius JKP vadovų nusistatymus, nesuderinamus su marksizmu - leninizmu ir tetinkančius nacionalistams.

3. Savo politikoje šalies viduje JKP vadovai atsitraukia nuo darbininkų klasės pozicijų ir išsižada marksistinės klasių bei klasių kovos teorijos. Jie neigia kapitalistinių elementų augimo savo šalyje faktą ir su tuo susijusį klasių kovos paaštrėjimą Jugoslavijos kaime. Tas neigimas kyla iš oportunistinio nuostato, esą pereinanuoju laikotarpiu nuo kapitalizmo į socializmą klasių kova ne aštrėja, kaip to moko marksizmas - leninizmas, o užgesta, kaip teigė oportunistai tokio tipo, kaip Bucharinas, skelbęs kapitalizmo taikaus įaugimo į socializmą teoriją.

Jugoslavijos vadovai vykdo neteisingą politiką kaime, ignoruodami klasinę diferenciaciją kaime ir žiūrėdami į individualius valstiečius, kaip į

ištisą vienetą, priešingai markeizmo — leninizmo mokslui apie klases ir klasių kovą, priešingai žinomam Lenino teiginiui apie tai, kad smulkus individualus akis gimdo kapitalizmą bei buržuaziją nuolat, kasdien, kas valanda, gaivališkai ir masiniu mastu. Tuo tarpu politinė situacija Jugoslavijos kaime neteikia jokio pagrindo nusiramimui ir minkštaširdiškumui. Sąlygomis, kai Jugoslavijoje vyrauja individualus valstiečių ūkis, nėra žemės nacionalizavimo, egzistuoja privati žemės nuosavybė ir žemės pirkimas — pardavimas, buožių rankose sutelkti žymūs žemės sklypai, naudojamas samdomas darbas ir t. t., — negalima auklėti partiją klasių kovos užtušavimo ir klasių prieštaravimų sutaikyme dvasia, nenuginkluojant tuo pačiu partijos socializmo statybos sunkumų akivaizdoje.

Jugoslavijos Kompartijos vadovai nukrypsta nuo marksistinio — lenininio kelio į liaudininkškos buožinės partijos kelią klausimu dėl darbininkų klasės vadovaujančio vaidmens, teigdami, esą valstiečiai yra „tvirčiausias Jugoslavijos valstybės pamatas“. Leninas moko, kad proletariatas, „kaip vienintelė iki galo revoliucinė šiuolaikinės visuomenės klasė... turi būti vadovas, hegemonas visos liaudies kovoje dėl pilnutinio demokratinio perversmo, visų darbo žmonių bei eksploatuojamųjų kovoje prieš engėjus ir eksploatatorius“.

Jugoslavijos vadovai laužo tą marksizmo-leninizmo teiginį.

Kai dėl valstiečių, tai jų dauguma, t. y. vargingieji ir vidutinieji — gali būti ar jau yra sąjungoje su darbininkų klase, ir vadovaujantis valdmuo toje sąjungoje lieka darbininkų klasė.

Anksčiau nurodytas Jugoslavijos vadovų nusistatymas ardo šiuos marksizmo-leninizmo teiginius.

Kaip matyti, tas nusistatymas išreiškia tokias pažiūras, kurios tinka smulkiaburžuaziniams nacionalistams, bet ne marksistams-leniniečiams.

4. Informacinis biuras yra tos nuomonės, kad JKP vadovybė revizuoja marksistinio-lenininio mokslą apie partiją. Pagal marksizmo-leninizmo teoriją partija yra pagrindinė vadovaujanti ir varijuojanti jėga šalyje, turinti savo ypatingą programą ir netirpstanti nepartinėje masėje. Partija yra aukščiausia darbininkų klasės organizacijos forma ir svarbiausias jos ginklas. Tuo tarpu Jugoslavijoje pagrindinė vadovaujanti jėga šalyje laikoma ne komunistų partija, o Liaudies frontas. Jugoslavijos vadovai sumenkina komunistų partijos vaidmenį, faktinai sutirpdo partiją nepartiname Liaudies fronte, kuris apima klasiniu atžvilgiu labai įvairius elementus (darbininkus, individualius ūkius turinčius darbo valstiečius, buožes, prekybininkus, smulkius fabrikantus, buržuazinę inteligentiją ir t. t.), taip pat įvairaus plauko politines gruputes, įskaitant ir kai kurias buržuazines partijas. Jugoslavijos vadovai atkakliai nenori pripažinti klaidingumo savo nusistatymo, esą Jugoslavijos Kompartija tariamai negalinti ir neturinti turėti savo ypatingos programos, o turinti tenkintis Liaudies fronto programa.

Tas faktas, kad Jugoslavijoje politinėje arenoje veikia tik Liaudies frontas, o partija ir jos

organizacijos neveikia viešai savo vardu tautos akivaizdoje, ne tik mažina partijos vaidmenį šalies politiniame gyvenime, bet ir pakerta partiją, kaip savarankišką politinę jėgą, kuriai skirta iškovoti vis didesnę liaudies pasitikėjimą ir apimti savo įtaką vis platesnes darbo žmonių mases per atvirą politinę veiklą, atvirą savo pažiūrų bei savo programos propagandą. Jugoslavijos Kompartijos vadovai kartoja Rusijos menševikų klaidas dėl marksistinės partijos ištirpimo nepartinėje masinėje organizacijoje. Visa tai liudija apie tai, kad esama likvidatorių tendencijų kompartijos Jugoslavijoje atžvilgiu.

Informacinis biuras yra tos nuomonės, kad tokia JKP CK politika gresia pačiam komunistų partijos gyvavimui ir, galutinėje išdavoje, slepia savyje Jugoslavijos liaudies respublikos persigimimo pavojų.

5. Informacinis biuras yra tos nuomonės, kad Jugoslavijos vadovų sukurtas biurokratinis režimas partijos viduje yra pražūtingas Jugoslavijos kompartijos gyvavimui ir išsivystymui. Partijoje nėra vidinės partinės demokratijos, nėra renkamo, nėra kritikos ir savikritikos. JKP CK dauguma, priešingai drg. drg. Tito ir Kardelio tuščižodžiam užtikrinimui, susideda ne iš išrinktų bet iš kooptuotų narių. Kompartija faktinai yra pusiau legalioje padėtyje. Partiniai susirinkimai nesirenka, arba renkasi slapta tvarka, kas negali nepakirsti partijos įtakos masėse. Tokio Jugoslavijos Kompartijos organizacijos tipo negalima pavadinti kitaip, kaip sektantiniu — biurokratinu. Jis veda į partijos, kaip aktyvaus savarankiško organizmo likvidavimą, kultivuoja partijoje karinius vadovavimo metodus, panašius į metodus, kuriuos savo laiku skiepijo Trockis.

Visiškai nepakenčiama, kad Jugoslavijos kompartijoje mindžiojamos elementariausios partijos narių teisės, kai mažiausia neteisingos tvarkos partijoje kritika sukelia žiaurias represijas.

Informacinis biuras pripažįsta gėdingais tokius faktus, kaip JKP CK narių drg. drg. Žujovičiaus ir Chebrango pašalinimą iš partijos ir suėmimą už tai, kad jie išdrįso kritikuoti Jugoslavijos kompartijos vadovų antitarybinius nusistatymus ir pasisako už Jugoslavijos draugystę su TSRS.

Informacinis biuras yra tos nuomonės, kad kompartijoje negali būti pakenčiamas toks gėdingas, grynai turkiškas, teroristinis režimas. Jugoslavijos Kompartijos paties gyvavimo ir vystymosi interesai reikalauja, kad tokiam režimui būtų padarytas galas.

6. Informacinis biuras yra tos nuomonės, kad JKP CK klaidų kritika iš VKP(b) CK ir kitų kompartijų CK pusės, būdama broliška pagalba Jugoslavijos Kompartijai, sukuria JKP vadovybei visas reikalingas sąlygas padarytoms klaidoms kuo greičiau ištaisyti. Tačiau užuot dorai priėmę tą kritiką ir stoję į padarytų klaidų bolševikinio ištaisymo kelią, JKP vadovai, užkrėsti pernelyg dideliu ambiciškumu, išdidumu ir išpuikimu, sutiko kritiką griežtai neigiamai, pažūrėjo į ją priešiška, stojo į antipartinį savo klaidų neigimo urmu kelią, sulaužė marksizmo -

(Nakelta į 4-tą psl.)

Informacinio biuro REZOLIUCIJA dėl padėties Jugoslavijos Komunistų partijoje

(Atkelta iš trečio puslapio)

leninizmo mokslą apie politinės partijos pažūrą į savo klaidas ir tuo pačiu pagilino savo antipartines klaidas.

Pasirodę bejėgiai VKP(b) CK ir kitų brolišku partijų CK kritikos akivaizdoje, Jugoslavijos vadovai stojo į savo partijos ir liaudies tiesioginės apgaulės kelią, nuslėpę nuo Jugoslavijos kompartijos neteisingos JKP CK politikos kritika, nuslėpę taip pat nuo partijos ir liaudies tikrąsias priežastis, dėl kurių imtasi represijų prieš drg. drg. Žujovičių ir Chebrangą.

Pastaruoju metu jau po Jugoslavijos vadovų klaidų kritikos iš VKP(b) CK ir brolišku partijų pusės, Jugoslavijos vadovai pamėgino dekretuoti eilę naujų kairiokiškų priemonių — įstatymų. Jugoslavijos vadovai su dideliu skubotumu išleido naują nutarimą dėl smulkiosios pramonės bei prekybos nacionalizavimo, kurio įvykdymas visiškai neparuoštas ir kuris gali dėl tokio skubotumo tik apsunkinti Jugoslavijos gyventojų aprūpinimą. Jie taip pat paskubomis išleido naują valstiečių grūdų mokesčių įstatymą, kuris taip pat neparuoštas ir kuris gali dėl to tik suardyti miesto gyventojų aprūpinimą duona. Pagaliau, Jugoslavijos vadovai visiškai netikėtai triukšmingomis deklaracijomis neseniai paskelbė apie savo meilę ir ištikimybę Tarybų Sąjungai, nors tikrai žinoma, kad ligi šio laiko jie praktikoje vykdė TSRS atžvilgiu nedraugišką politiką.

Tačiau tai ne viskas. JKP vadovai pastaruoju metu su dideliu aplombu deklaruoja kapitalistinių elementų likvidavimo Jugoslavijoje politiką. Š. m. balandžio mėn. 13 d. laiške VKP(b) Centro Komitetui drg. drg. Tito ir Kardelis rašė, kad „CK plenumas pritarė CK Politinio biuro pasiūlytoms priemonėms kapitalizmo likučiams šalyje likviduoti.“

Sutinkamai su tuo nusistatymu, Kardelis savo kalboje JFLR Liaudies Skupščinoje balandžio mėn. 25 d. pareiškė: „Mūsų šalyje lieka suskaičiuotos dienos žmogaus eksploatacijos kito žmogaus likučiams.“

Panašaus JKP vadovų nusistatymo likviduoti kapitalistinius elementus dabartinėmis Jugoslavijos sąlygomis, o, vadinasi, ir buožes, kaip klasę, — negalima kvalifikuoti kitaip, kaip avantūristinių, nemarksistinių. Nes negalima išspręsti šio uždavinio, kol šalyje vyrauja individualus valstiečių ūkis, kuris neišvengiamai gimdo kapitalizmą, kol nėra paruoštos sąlygos žemės ūkiui masiškai kolektyvizuoti ir kol dauguma darbo valstiečių ištikins ūkio kolektyvaus tvarkymo būdo pranašumus. VKP(b) patyrimas liudija apie tai, kad tik remiantis masiniu žemės ūkio kolektyvizavimu galima likviduoti paskutinę ir gausiausią išnaudotojų klasę — buožių klasę, kad buožių, kaip klasės, likvidavimas yra organinė sudėtinė žemės ūkio kolektyvizavimo dalis.

Siekiant sėkmingai likviduoti buožes, kaip klasę, ir, vadinasi, likviduoti kapitalistinius elementus kaime, iš partijos reikalaujama atlikti preliminarinį ir ilgą paruošiamąjį darbą kapitalistiniams elementams kaime apriboti, darbininkų klases ir valstiečių sąjungai sustiprinti, darbininkų klasei vadovaujant, išvystyti socialistinei industrijai, sugebančiai organizuoti masinę gamybą žemės ūkiui kolektyviai tvarkyti. Skubotumas šiame darbe tegali padaryti nebepataisomą žalą.

Tik remiantis šiomis priemonėmis, kruopščiai

ruošiamomis ir nuosekliai vykdomomis, galima pereiti nuo kapitalistinių elementų kaime apribojimo į jų likvidavimą.

Visokie Jugoslavijos vadovų mėginimai išspręsti šį uždavinį skubotai ir kanceliarinio dekretavimo būdu reiškia arba avantūrą, iš anksto pasmerktą žlugti, arba pagyruonišką ir tuščią demagoginę deklaraciją.

Informacinis biuras yra tos nuomonės, kad panašios rūšies apgaulinga ir demagogiška taktika Jugoslavijos vadovai nori parodyti, esą jie ne tik laikosi klasių kovos pagrindo, bet eina toliau — reikalavimų, kuriuos Jugoslavijos kompartijai būtų galima pateikti kapitalistinių elementų apribojimo srityje realių galimų požiūriu.

Informacinis biuras yra tos nuomonės, jog, kadangi tie kairiokiški Jugoslavijos vadovybės dekretai bei deklaracijos yra demagogiški ir neįgyvendinami šiuo momentu, jie gali tik kompromituoti socialistinės statybos vėlavą Jugoslavijoje. Todėl Informacinis biuras panašios rūšies avantūristinę taktiką įvertina, kaip nepriderantį manevrą ir neleistiną politinį žaidimą.

Kaip matyti, aukščiau nurodytomis kairiokiškomis Jugoslavijos vadovų demagoginėmis priemonėmis ir deklaracijomis tikimasi užmaskuoti savo atsisakymą pripažinti savo klaidas ir jas doriai ištaisyti.

7. Atsižvelgdami į susidariusią situaciją Jugoslavijos kompartijoje ir siekdami suteikti Jugoslavijos kompartijos vadovams išeitį iš padėties, VKP(b) CK ir kitų brolišku partijų CK pasiūlė apsvarstyti klausimą dėl padėties Jugoslavijos Kompartijoje Informacinio biuro posėdyje tais pačiais normaliais partiniais pagrindais, kuriais pirmame Informacinio biuro pasitarime buvo svarstoma kitų kompartijų veikla. Tačiau į nekartą darytus brolišku kompartijų pasiūlymus apsvarstyti Informaciniame biure klausimą dėl padėties Jugoslavijos kompartijoje Jugoslavijos vadovai atsakė neigiamai.

Siekdami išvengti brolišku kompartijų teisingos kritikos Informaciniame biure, Jugoslavijos vadovai prasimanė versiją apie savo tariamą „nelygiatę padėtį“. Tenka pasakyti, kad toje versijoje nėra nė žodžio teisybės. Visiems yra žinoma, kad, organizuodamos Informacinį biurą, kompartijos vadovavosi tuo neginėytinu nuostatu, kad bet kuri partija turi atsiskaityti Informaciniam biurui, lygiai kaip bet kuri partija turi teisę kritikuoti kitas partijas. Devynių kompartijų pirmame pasitarime šią savo teisę plačiai panaudojo Jugoslavijos Kompartija. Jugoslavų atsisakymas pateikti Informaciniam biurui ataskaitą apie savo veiksmus, išklausti kitų kompartijų kritiškai pastabas reiškia tikrą komunistų partijų lygiatęsiškumo sulaužymą ir yra tolygus reikalavimui — sukurti Jugoslavijos Kompartijai Informaciniame biure privilegijuotą padėtį.

8. Atsižvelgdamas į visa, kas aukščiau išdėtyta, Informacinis biuras solidarizuoja su padėties Jugoslavijos Kompartijoje įvertinimu, su JKP CK klaidų kritika ir šių klaidų politinė analizė, klaidų, išdėstyty 1948 m. kovo - gegužės mėnesių VKP(b) CK laiškuose JKP Centro Komitetui.

Informacinis biuras prieina vieną išvadą, kad savo antipartinėmis ir antitarybinėmis pažiūromis, nesuderinamomis su marksizmu - le-

ninizmu, visu savo elgesiu ir savo atsisakymu atvykti į Informacinio biuro posėdį, JKP vadovai priešpastatė save komunistų partijoms, įeinančioms į Informacinį biurą, stojo į atskilimo nuo vieningo socialistinio fronto prieš imperia- lizmą kelią, į darbo žmonių tarptautinio solida- rumo reikalo išdavimo kelią ir perėjimą į nacio- nalizmo pozicijos kelią.

Informacinis biuras smerkia šią JKP CK anti- partinę politiką ir elgesį.

Informacinis biuras pripažįsta, kad dėl visa to JKP CK stato save ir Jugoslavijos Kompar- tiją už brolišku kompartijų šeimos ribų, už vie- ningo komunistinio fronto ribų ir, vadinasi, už Informacinio biuro gretų ribų.

Informacinis biuras yra tos nuomonės, kad šių visų JKP vadovybės klaidų pagrindas yra tas neabejotinas faktas, jog JKP vadovybėje per paskutinius 5 — 6 mėnesius atvirai įsivyravo na- cionalistiniai elementai, buvę ir anksčiau paslėp- tu pavidalu, jog JKP vadovybė išsižadėjo Ju- goslavijos Kompartijos internacionalistinių tra- dicijų ir stojo į nacionalizmo kelią.

Jugoslavijos vadovai, smarkiai perversindami Jugoslavijos vidines nacionalines jėgas bei galimumus, mano, esą jie gali išsaugoti Ju- goslavijos nepriklausomybę ir sukurti socializmą be kitų šalių komunistų partijų paramos, be liaudies demokratijos šalių paramos, be TSRS paramos. Jie mano, esą naujoji Jugoslavija gali- ninti apseiti be tų revoliucinių jėgų pagalbos.

Blogai susivokdami tarptautinėje situacijoje ir įbauginti imperialistų šantažistinių grasinimų, Ju- goslavijos vadovai mano, esą darydami eilę nuo- laidų imperialistinėms valstybėms, jie gali įsigyti tų valstybių palankumą, susitarti su jomis dėl Jugoslavijos nepriklausomybės ir laipsniškai įdiegti Jugoslavijos tautoms orientaciją į šias valsty- bes, tai yra — orientaciją į kapitalizmą. Ir čia jie tylomis vadovaujasi žinoma buržuazine — nacio- nalistine teze, pagal kurią „kapitalistinės valsty- bės sudaro mažesnę pavojų Jugoslavijos nepriklau- somybei, negu TSRS“.

Jugoslavijos vadovai, matyti, nesupranta, ar galimas dalykas, apsimeta nesupranta, kad pana- šus nacionalistinis nusistatymas tegali atvesti į Jugoslavijos persigimimą į paprastą buržuazinę respubliką, į Jugoslavijos nepriklausomybės pra- radimą ir į Jugoslavijos pavirtimą imperialistinių šalių kolonija.

Informacinis biuras neabejoja, kad Jugoslavi- jos Kompartijos gėlmėse yra pakankamai sveikų elementų, ištikimų marksizmui — leninizmui, iš- tikimų Jugoslavijos Kompartijos internacionalisti- nėmis tradicijoms, ištikimų vieningam socialisti- niam frontui.

Šių sveikų JKP jėgų uždavinys yra priversti savo dabartinius vadovus atvirai ir doriai pripa- žinti savo klaidas ir ištaisyti jas, nutraukti ry- šius su nacionalizmu, sugrįžti į internacionalizmą ir visokeriopai stiprinti vieningą socialistinį fron- tą prieš imperializmą, arba, jeigu dabartiniai JKP vadovai pasirodys nesugebą tai padaryti, — pa- keisti juos ir iškelti naują internacionalistinę JKP vadovybę.

Informacinis biuras neabejoja, kad Jugoslavi- jos kompartija sugebės įvykdyti šį garbingą uždavinį.

Pristatinėti naują spaudą

Kupiškio apskrities spaudos platinimo skyrius (ved. Bra- gina) siunčia ryšių skyriams ne naujus laikraščius. Štai Subačiaus ryšių skyrius lie- pos 1 dieną gavo „Valstiečių laikraščio“ sausio 29 d. ir „Komjaunimo Tiesos“ sausio

16 d. laikračių bendrai 1.250 numerių. Ryšių skyr. vedėjas nusiskundžia, kad pardavimui tokių gautų laikračių javar- totį negalima, nes niekas jų neperka. Skaitytojai pirkdami reikalauja kuo naujesnių laik- raščių, o tuo tarpu naujų

visuomet trūkumas. Drg. Bra- gina turėtų tuo reikalu rim- čiau susirūpinti ir siuntinėti nepasenusius laikraščius.

P. Sakalas

Atsakingas Redaktorius A. DAGELIS

S K E L B I M A S

Obligacijų laikytojai,

Remiantis LTSR Ministrų Tarybos nutarimu, dėl obligacijų pakeltimo apskrityse, Kupiškio apskrities Vykdomasis Komitetas nutarė Kupiškio apskr. praveisti obligacijų keitimą sekančiais terminais: Kupiškio Taupomoje kasoje obligacijų keitimas vyks iki š. m. rugpjūčio mėn. 1 d.

V a l s č i u o s e:

Subačiaus, Gelažių, Skapiškio, Šimonių, Viešintų, Svėdasų, bus tęsiamas iki š. m. rugpjūčio mėn. 1 d. Kupiškio ir Aukštapių valsčiuose keitimas obligacijų vyks Kupiškio Taupomoje kasoje Nr. 7376. Taupomoji kasa